

HEINRICH TIMMEREVERS
DRJEŽDŽANSKO-MIŠNJANSKI BISKOP

Pastyrské slovo k jutrownemu pokutnemu časej 2026

*Wone ma so 1. póstnu njedźelu (zawrjenski čas!)
na wšěch njedźelnych (tež předwječornych) Božich službach
město přédowanja dospołnje předčitać.
Jako přenje čitanje ma so 1 Sam 3, 1-10.19-20
(srjedu 1. tydženja w přezlětnym času, lěto II) přednjesć.*

Lube sotry a lubi bratřa,
w zašłym Swjatym léce běchu mnozy z Was – pěši abo we wutrobje – jako putnicy
nadźije po puću. Na swoje pastyrské slovo, w kotrymž sym sylnje woteběrace ličby
pastoralnych sobudźělačerjow mjenował, dóstach wjele rezonancy: Najebać wšeho
wostróznjenja wjetšina konstruktivnje z tutej woprawdžitosću wobchadźa.
Starozakonska podawizna wo powołanju Samuela móže nam pućnik być, kak měli z
woprawdžitosću wobchadžeć a Boha džensa zetkać.

1. „We wonym času wozjewi so slovo Jahwy porědko a widženja njestachu so husto. [...] Swěca Boža njebě pak hišće hasnyła.“ (1 Sam 3,1.3)

Tele słowa klinča njewočakowano aktualne. *Słowo Jahwy wozjewi so porědko. Widženja
njestachu so husto.*

Štó sej džensa zwaži spušćomnu wiziju dać – a to hladajo na njewěstosće w našim
biskopstwje, w Sakskej a wuchodnej Durinskej, w našim kraju, haj, po wšěm swěće? A
što móže rjec, dokal chce nas Knjez w sekularnej dobjě wjesć?

Mnozy začuwaja: Prašenje za Bohom je na mnohich městnach womjelknyło. Žadyn
bojowniski ateizm – Bóh so prosće hižo njejewi: ani jako tema, ani za tróštowanje, často
ani jako prašenje.

Tola runje tohodla je wobraz z templa tak sylny: „Boža lampa njebě hišće hasnjena.“ Tele
swětło w nócnej ćmě wobswědča Božu přitomnosť. A wone pokazuje: Nóc njebudže
wěčnje trać. Wolij so nachila, ale budže dosahać – nowy dzeń swita.

Tak chcu tež našu cyrkwinšku situaciju předstajić: strózbje, bjez toho zo porjeńšuju – a
zdobom stražliwje na to hladać, štož so swěći a štož nowe rośće.

Tři nazhonjenja chcu – w tym zmysle – z Wami džělić:

a) Kamjenica jako kulturna stolica a diecezanske putnikowanje do Roma

W Europskej kulturnej stolicy Kamjenicy 2025 je so z kulturnej cyrkwy něštožkuli njewočakowane zmóžniło: Pod hesłom „C the unseen“ – „Hlejće na to, štož widzieć njeje“ – su křesćanki a křesćenjo z města a regiona na jimace wašnje pokazali, kak móže cyrkej w sekularnej towaršnosći swětło być. Sym džakowny, zo móžachmy nutřkocyrkwinski rum wotewrěć a zo smy cyle rozdźělnje z ludźimi zwisk nawjazali.

Hnuło je mje loni tohorunja diecezanske putnikowanje, na kotrymž so z nimale 300 putnikami do Roma podachmy. Jimała je mje žadosć mnohich wobdźělnikow, so duchownje posylnić, wěru znova zadychać a so pobudzić dać. Wědomje po slědach wěry kročić – napinajo so a něčeho so wzdawajo – je mnohich nutřkownje hnuło.

Z nazhonjenjow w Romje a Kamjenicy so prašam, do čeho inwestujemy – a čeho so wzdamy –, zo bychy so ludžo we wěry skrućili? Wotmołwy namakać so wudani: jako biskopstwo, jako wosada, jako jednotliwa wosoba – konkretnje w póstnym času, ale tež zwonka njeho.

b) Wosadne nawodnistwo

Tele tydźenje počnu w Schleizu nawodnistwo wosady přez farskeho społnomócnjeneho zawjesć. W takim wudospołnjacym nawodnym modelu přewozmje wosadny referent zamołwitosć za wosadu, z gremijemi, štož moderěrowacy měšnik přewodža. Na jednej stronje je to wotmołwa na přiběrace žadanja, mjenje měšnikow a wjetše struktury – při wšej džakownosći za drohotnu službu našich měšnikow a wšěch, kotřiž su so w znatych formach angažowali. Na druhej stronje je to tež šansa, hdyž so nawodnistwo přichodnje hišće sylnišo w teamje zwoprawdži. Tak pytamy z nam podatych wobstejnosćow za nošnym pućom – a nazhonjamy, zo bywaja dary widžomniše, zamołwitosć w mjezsobnosći rosće, synodalne nastajenja so nazwučuja.

c) Wizitacija

Wizitacije ze zašłych lět – 2026 je z Drježdžanskim dekanatom zakónču –skića mi nazorny wobraz: W mnohich wosadach maja jasnu wolu a so jara angažuja, cyrkej na městnje žiwu dźeržeć. Wšitke generacije so mnohostronsce čestnohamtsce zasadźuja. Wjeselu so, zo tule temu přichoda z nowymi městnami koordinacije čestnohamtskeho džěła z projekty zaměrnje podpěrujemy.

Wjele bych dodać móhl. Tohodla so prašam: ***Hdže swěći so za Was „lampa Boža“ – z čeho čerpace Wy nadźiju? Jeli chceće, pisajće mi.*** Přejdu sej, zo by tež po Swjatym lěće w biskopstwje zhromadženstwo narostło, kotrež wo nadźiji rěči: kedźbliwe za to, štož Bóh rosć da.

2. „Samuel njebě hišće Jahwu zeznał.“ (1 Sam 3,7)

Samuel słyši: Něchtó mje woła. Wón stanje. Wón dže k Elijej. Samuel so myli. Wón je zwólniwy – ale njeje zwučeny, zo Bóh k njemu rěči.

Čitajo tule sadu so wosobinsce prašam, a prašam so nas wšěch: Znaju Knjeza woprawdže? Što da to scyła rěka: Knjeza znać? Wočakuju, zo wón džensa k nam rěči – ke mni, k Wam, k našej cyrkwi?

We wěrje dže wo počah. Hdžež wostanje wěra „jenož“ wěda, wukon abo zwučenosc, budže wona krjehka, ručež so wonkowne zepěry zhubja.

Rozsudne prašenje je: ***Je Bóh za mnje ideja – abo něchtó mi napřečo? Rěču wo Bohu? Abo rěču z Bohom? Zwažu sej jeho z „Ty“ narěčeć?***

Začuam: Jemu so z „Ty“ wosobinsce w modlitwje přiwobroćić, je kluč za to, wěru w našim času dale dawać. Žiwy počah, kotryž móžeš nazhonić, je zepěra tež w sekularnym wobswěće, wuwija mócnu skutownosć a hodži so dale dać.

Kaž kóždy počah trjeba tež počah k Bohu kedžbnosć. Njejsmy z tym ženje hotowi.

Njeńdže wo status, kotryž docpěješ a potom wothóčkuješ. Dže wo to, Bohu so přeco zaso přiwobroćeć, jeho narěčeć, žiwjenje z nim rjadować – a rjec: „Tu sym.“ Jutrowny pokutny čas je tohodla za nas šansa, tomule počahej k Bohu nowe městno a čas darić.

3. „Tu spózna Eli, zo bě to Jahwe, kiž hólčeca wołaše.“ (1 Sam 3,8)

W tutej podawiznje njejewi so jenož Samuel. Tež Eli so w njej jewi. A w teksće mjenuje so detail, kotryž w bjezposrědnym zmysle njetrjebawši klinči: *„Jeho woči běštej slepej, zo njemóžeše hižo ničo widzieć.“* Měšnik Eli pak je w hinašim nastupanju wobmjezowany. Trójce wón trjeba, doniž njezapřimnje: Tule Bóh skutkuje.

To da mje rozmyslować. Snano ma wuraz „wot Boha zdaleny“ tež z tym činić, štož na wědomje bjerjemy. Jenož dokelž bywaja cyrkwinske rumnosće džen a prózdniše a pastoralny personal snadniši, to awtomatisce njerěka, zo Bóh njejedna. Snano stej našej woči – kaž Elijowej – za to, štož wón skutkuje, trochu wosłabnyłoj. Prašam so: Smy na Boha dosć kedžbliwje nastajeni, zo bychmy jeho skutkowanje tež daleko za cyrkwinej wěžu spózнали – w zetkanjach, w njenapadnych wokomikach, we wšědnym žiwjenju? Přeco zaso mi ludžo powědaja, kak su Bože skutkowanje začuwali: z tym, zo buchu nutrkownje posylnjeni, zo su wuchowace słowo slyšeli, so wujednali a w prawym času pomoc dóstali. To mje pozbudža we wšědnym žiwjenju dokładnišo hladać.

A hišće něšto: Hakle z tym, zo Eli a Samuel hromadže skutkujetaj, spóznajetaj wonaj wołanje jako Boži hlós. To je wažne dopóznać: Trjebamy so mjez sobu, zo bychmy Boha w našim času na wědomje brali a zrozumili. Eli při tym swoju wědu njeznjewužiwa.

Njestupi so do srjedžišća. Wón stanje so z pučnikom, takrjec z „pomocnikom při porodže“, kotryž Samuelej pomha z Bohom kontakt nawjazać. W tutym nazhonjenju pokazuje so synodalnosć – we hłubokej duchownej kaž tež w praktiskej a strukturelnej zhromadnosći: zhromadnje sluchać, zhromadnje rozeznawać, zhromadnje jednać.

Nadźijam so, zo tele stejišćo krok po kroku po cyłym našim biskopstwje rosće. Naša nowa Diecezanska pastoralna rada ma za to wědomy započatk być. Wona ma přichodnje wo centralnych pastoralnych naležnosćach biskopstwa zhromadnje wuradźować.

Bóh tež kóždoho z nas woła. Sym přeswědčeny: Přičina toho, zo so telko ludži w našej cyrkwi angažuje – hač w duchownej službje abo kaž samozrozumliwje tež čestnohamtsce –, ma něšto z tym činić, zo su so nutřkownje dótknýt dali: Bóh čłowjeka narěči a jeho do swojeje služby woła. Słuchajmy! Modlmy so wo to!

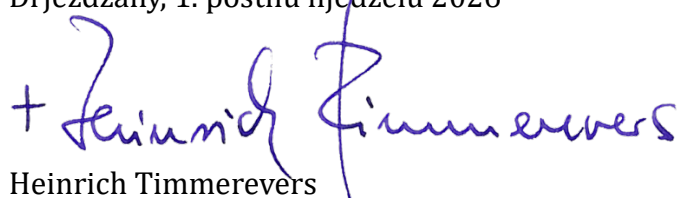
4. „Řěč, přetož twój služownik słucha.“ (1 Sam 3,10)

Lube sotry a lubi bratřa, w tychle štyrceći dnjach jutrowneho pokutneho časa Was přeprošuju, zo byšće so wot stawizny Samuela přewodźeć dali.

Rozmołwjejće so w póstnym času rady wo **prašenjach** tohole pastyrského słowa: w swójbje, we wosadze, z přecelkami a přecelami, w kruhu kolegow. Wěra zrědka wot samo rosće. A nadźija so powjetši, hdyž ju džěliš.

Tak požohnuj Was, wšitkich z Wami zwjazanych ludži, wšón naš kraj a wšitkich, kotřiž tu bydla, + Wótc a + Syn a + Duch Swjaty. Amen.

Drježdžany, 1. póstnu njedźelu 2026

Heinrich Timmerevers

Drježdžansko-Mišnjanski biskop